

סיכומי הדינים העולים ממוסקנת הגמרא בדף היומי

בבא קמא דף כ"ד למסקנא

דף כ"ד ע"א

- א. שור שהעידו בו שנגח שלשה פעמים בשלשה ימים, נעשה מועד. לאביי משלם נזק שלם מנגיחה רביעית, שנאמר 'תמולי' מ'תמול' 'שלשום'. ואם 'לא ישמרנו' בעליו לאחר מכן, ישלם נזק שלם. ולרבא מנגיחה שלישית, כי 'מתמולי' יום אחד הוא, 'שלשום' שנים, ואם לא ישמרנו בשלישי, חייב.
- ב. העידו בו שנגח שלשה פעמים בפחות משלשה ימים, לרבי יהודה ורבי יוסי אינו מועד, לרבי מאיר ורבי שמעון נעשה מועד מקל וחומר, כי אם ריחק נגיחותיו חייב, קל וחומר כשקירב נגיחותיו. והלכה כרבי יוסי שנימוקו עמו.
- ג. שור המועד, שראה שוורים שלשה ימים ולא נגחם, לרבי יהודה ורבי שמעון חזר לתמותו, לרבי מאיר ורבי יוסי לא חזר לתמותו, עד שיהו התינוקות ממשמשין בו ואינו נוגח. והלכה כרבי יוסי שנימוקו עמו.
- ד. זבה שראתה שלשה ראיות בשלשה ימים, טמאה שבעה. ראתה את שלשתם ביום אחד, אינה שומרת אלא יום אחד כנגד יום שראתה. אבל זב שראה שלש ראיות, בין ביום אחד ובין בשלשה ימים, טמא טומאת שבעה.
- ה. למסקנת הגמרא, שלשה ימים שאמרו הוא לייעד את השור (רס"י ע"ב). ולפיכך אם הגיעו שלשה כיתי עדים ביום אחד, והעידו על שלשה נגיחות בשלשה ימים, הרי הוא מועד, אע"פ שלא הועדו הבעלים בכל נגיחה.
- ו. אין השור נעשה מועד עד שיעידו בו בפני בעלים ובפני בית דין.
- ז. העידו שנים על נגיחה ראשונה, ושנים על השניה, ושנים על השלישית, הרי הן שלשה עדויות, ואם בטלה אחת מהם, לא בטלו השאר, ומשלם על הנגיחה שעדותם קיימת, חצי נזק. ואם לא בטלה שום אחת מהם, הרי הוא מועד ומשלם מנגיחה שלישית נזק שלם.

סיכומי הדינים העולים מנסיקנת הגמרא בדף היומי

ח. אם יש רגלים לדבר שכל שלשה הכתות באו לעשותו מועד, כגון שהניזק השלישי הביא את כולם ביום אחד להעיד על שלשה נגיחות, והרי בעל נגיחה שלישית אין לו בנגיחות ראשונות כלום, והביאם רק כדי שעל ידם יקבל בנגיחה שלישית נזק שלם, ויש רגלים לדבר שגם האחרונים באו לייעדו, ולא לחייבו חצי נזק על נגיחה שלישית, כגון שכת ראשונה היו מרמזים לכת שלישית שיעידו, או שבאו רצופים ביחד, או שמכירים את בעל השור ואין מכירים את השור, שמשום חצי נזק לא היו מעידים שהרי אין משלם אלא מגופו. לפיכך הם ככת אחת להזמה. שאם נמצאת כת ראשונה זוממת, אינו משלם על נגיחה שלישית אלא חצי נזק. והראשונים פטורים משלם נזק שלם שרצו לחייבו על נגיחה שלישית, שכל השלשה כתות גרמו לכך, ואין דין זוממין עד שיזומו כולם. וכן הדין אם נמצאת כת שניה זוממת. ואם נמצאו כל הכתות זוממין, כולם יחד משלמים את חצי הנזק שרצו להוסיף על ידי העדאת נגיחה שלישית, וצד תמות משלמים שני עדים האחרונים שהעידו עליה.

דף כ"ד ע"ב

א. עדים שמעידים על אחד ששורו הזיק שלשה פעמים, ואין מכירין את השור, צריך בעל השור לשמור את כל עדרו.
 ב. המשסה כלבו של חבירו בחבירו, פטור, שאינו אלא 'גרמא'. ולענין בעל כלב נסתפקו בגמרא אם חייב, שהיה יודע שאם ישסוהו יהיה נושך, וצריך לשמרו. או שהוא פטור. וגם אם נאמר שהוא חייב, אם נשך למשסה עצמו פטור, כי 'כל המשנה ובא אחר ושינה בו פטור'.
 ג. שתי פרות ברשות הרבים, רבוצה ומהלכת, בעטה רבוצה במהלכת, חייבת. בעטה מהלכת ברבוצה, ו"א שהיא פטורה, כי 'כל המשנה ובא אחר ושינה בו פטור'. ו"א שהיא חייבת, שיש לה רשות לילך, אבל לא לבעוט בה.

אומא יקי!

דווח לנו על תיקון טעות, שגיאת כתיב, הערה, או כל תגובה אחרת, בכחובת: 7600235@gmail.com.
 אין לעשות שימוש מסחרי בסיכום זה או בחלק ממנו.

להצטרפות שלחו דואר לכתובת: 7600234@etroq.net.il